

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010206
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7616010206.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a JUDr. Ing. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. júna 2021, v trestnej veci proti T. Š., G.. U., obžalovanej pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr.zák., o odvolaní okresného prokurátora a obžalovanej T. Š., G.. U. proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 30.11.2020 sp.zn. 1T/17/2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. zamietá odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej T. Š., G.. U..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 30.11.2020 sp.zn. 1T/17/2016 bola obžalovaná T. Š., G.. U. uznaná za vinnú z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 5. novembra 2015, v čase okolo 10.39 hod., na štátnej ceste č. N., v smere jazdy U. - U. Š., viedla osobné motorové vozidlo značky Š. K., evidenčné číslo I.-XXX H., rýchlosťou 103 km/h, pričom v km 25.75, v blízkosti autobusovej zastávky, na úseku, kde dopravným značením bola povolená maximálna rýchlosť 70 km/h, na vyznačenom priechode pre chodcov, v dôsledku neprimeranej a vyššej ako dopravným značením povolenej rýchlosti a oneskorenej reakcie na chodkyne, a to pri rýchlosti kamióna 70 km/h o 0,9 sekundy, narazila prednou časťou vozidla do ľavého boku chodkýň Q. L. a mal. P. L.. B.. XX.XX.XXXX v jej jazdnom pruhu, ktoré vyšli v protismere spoza kamióna a prechádzali cez vyznačený priechod pre chodcov zľava doprava, v dôsledku čoho Q. L. utrpela výraznú a pretrvávajúcu stratu krvi v dôsledku zlomenín chrbtice, rebier, panvy a kosti končatín a pomliaždenie mäkkých tkanív dolných končatín s vytvorením úrazových vakov obojstranne, ktoré viedli ku šoku a po úraze a krvácaní, čo bolo bezprostredne príčinou smrti Q. L. a mal. P. L.. B.. XX.XX.XXXX, utrpela vnútrolebečné poranenie pri početných poraneniach chrbtice, trupu a končatín, ktoré boli bezprostrednou príčinou smrti maloletej, pričom pri rýchlosti kamióna 70 km/h mala možnosť pri včasnej reakcii pred miestom zrážky s vozidlom zastaviť, a to pri rýchlosti do 85 km/h, a takto konala v rozpore s ustanovením § 4 ods. 1 písm. f/, § 16 ods. 1, ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za to bol obžalovanej T. Š., G.. U. podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. a s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd jej výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odložil a zároveň jej uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd ustanovil skúšobnú dobu probačného dohľadu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. f/ Tr. zák. uložil obžalovanej povinnosť spočívajúcu v príkaze osobne alebo verejne sa ospravedlniť poškodenému L. L., B.. XX.X.XXXX, O. X. H. Č.. XX, a poškodenému L. L., B.. XX.X.XXXX, O. X. H. Č.. XX.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v trvaní 10 (desať) rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného L. L., B.. XX.X.XXXX, O. X. H. Č.. XX, a poškodeného L. L., B.. XX.X.XXXX, O. X. H. Č.. XX, s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podali odvolanie okresný prokurátor a obžalovaná T. Š., G.. U..

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v uvedenej trestnej veci odvolanie zahlásil ihneď po vyhlásení rozsudku, a to proti výroku o uloženom treste odňatia slobody.

Okresný súd Spišská Nová Ves svoje rozhodnutie o uložených trestoch odôvodnil v podstate tým, že pri tomto rozhodovaní vychádzal z ustanovení § 31 a § 34 Tr. zák., teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania. Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd v zmysle v ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadol na spôsob spáchania činu, následok, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, ako i pomery a možnosť jej nápravy. Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť, a to v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zákona, ktorou je vedenie riadneho života. Príťažujúcu okolnosť súd u obžalovanej nezistil, a teda v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona znížil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Vzhľadom na trestný čin dopravnej povahy súd obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel v najvyššej výške, t. j. v trvaní 10 rokov.

Takto uložené tresty, vzhľadom na všetky popísané okolnosti prípadu, predovšetkým na preukázanú spoluúčasť obžalovanej, ako aj poškodených na dopravnej nehode, okresný súd preto považuje uložené tresty za primerané a spravodlivé, ktoré splnia účel sledovaný Trestným zákonom. Výkonom takto uložených trestov podľa názoru okresného súdu bude zabezpečená individuálna prevýchova, ako aj generálna prevencia spočívajúca vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov.

Okresný prokurátor ale s vyššie uvedenými dôvodmi uvedenými v rozsudku okresného súdu vyslovil rozhodný nesúhlas, nakoľko má za to, že uloženie podmienčného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom, so skúšobnou dobou v trvaní 5 rokov a s povinnosťou osobne alebo verejne sa poškodeným ospravedlniť, je v tomto prípade s poukazom na spôsobený nenapraviteľný následok - smrť dvoch osôb, z toho jednej maloletej osoby, ako i s poukazom na to, že okresným súdom došlo v odsudzujúcom rozsudku, oproti obžalobe k úprave skutkovej vety v zmysle návrhu prokurátora s tým, že vzhľadom na závery znaleckého posudku Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline, bola upravená rýchlosť jazdy obžalovanej z rýchlosti 88,1 - 97,4 km/h na rýchlosť jazdy 103 km/h. Vzhľadom na takto ustálenú rýchlosť jazdy obžalovanej okresný prokurátor má za to, že v tomto prípade išlo o veľmi vysokú rýchlosť jazdy, takmer o 50 percent prevyšujúcu maximálne povolenú rýchlosť jazdy v danom úseku, pričom v osobe obžalovanej T. Š., G.. U. išlo o mladú vodičku, bez dostatočných vodičských zručností a skúsenosti.

Obžalovaná T. Š., G.. U. takouto agresívnou jazdou závažne ohrozovala nielen vlastný život a zdravie, ale i život a zdravie ostatných účastníkov cestnej premávky. Teda s poukazom na laxný prístup obžalovanej T. Š., G.. U. k dodržiavaniu právnych predpisov na úseku cestnej premávky i na nenapraviteľný následok u dvoch osôb, okresný prokurátor vyslovil názor, že trest uložený okresným súdom je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Okresný prokurátor preto uviedol, že najmä z dôvodu odradenia ďalších páchatel'ov - vodičov motorových vozidiel, aby závažným spôsobom neporušovali pravidlá cestnej premávky, je potrebné obžalovanej T. Š., G.. U. uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti tak, ako ho uložil okresný súd. Súčasne poukázal na to, že obžalovaná konala vo forme vedomej nedbanlivosti, nakoľko musela vedieť, že tak agresívnou jazdou i s poukazom na to, že ešte nemala dostatočné vodičské skúsenosti, môže kedykoľvek spôsobiť dopravnú nehodu, resp. nezabrániť kolíznej situácii, a to i s nenapraviteľným následkom, no bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že k tomu nedôjde.

Uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je potrebné nielen pre zabezpečenie individuálnej prevýchovy obžalovanej T. Š., G.. U., ale aj z pohľadu generálnej prevencie, to je odradiť iných vodičov od závažného porušovania pravidiel cestnej premávky.

Vzhľadom na vyššie uvedené okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Košiciach rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a uložil obžalovanej T. Š., G.. U. trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 10 rokov.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaná T. Š., G.. U. uviedla, že odvolanie podáva proti všetkým výrokom rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/17/2016 zo dňa 30.11.2020, nakoľko sa necíti byť vinnou zo spáchania žalovaného skutku, nakoľko ho nezavinila.

V odôvodnení rozsudku sa uvádza, že skutok sa stal a je trestným činom a tento, že mala spáchať ona ako obžalovaná. Ďalej v dôvodoch napadnutého rozsudku sa uvádza, že je nesporné, že v mieste nehody bola najvyššia povolená rýchlosť 70 km/h, čo však nie je pravdou, a túto skutočnosť potvrdil na pojednávaní konanom dňa 3.11.2020 aj znalec N.. L. W., keďže sa jedná o miesto, ktoré sa nachádza za križovatkou, pričom križovatka ruší obmedzenie dopravnou značkou 70 km/hod., ktoré sa nachádza v tomto úseku pred miestom zrážky. Znalec ďalej uviedol, že vodič motorového vozidla má predpokladať, že aj po takto zrušenej maximálnej rýchlosti je možné predvídať nehodový dej, a preto by mali vodiči v tomto úseku premávať nižšou rýchlosťou ako je povolená.

Dôležitou skutočnosťou z jej pohľadu je však tá skutočnosť, že znalecké posudky z odboru dopravy vypracované v predmetnej trestnej veci konštatujú, že došlo k prekročeniu maximálne povolenej rýchlosti cca o 10 km/h. Znalci pritom určili miesto zrážky na prechode pre chodcov, čo však taktiež nie je pravdou, nakoľko miestom zrážky je miesto nachádzajúce sa mimo prechodu pre chodcov. Chodkyne prichádzali k prechodu pre chodcov spôsobom, že na tento prechod len smerovali. Preto je možné konštatovať, že na tento nevstúpili tak, ako im to predpisuje zákon, ale šikmo, pričom táto poloha chodkýň je podrobne vyznačená najmä na strane 60, 61 znaleckého posudku N.. G. G.. V ďalšom poukázala na znalecký posudok znalca N.. L. C., ktorý na otázku č. 5 na strane 41 uviedol, že reakciu vodičky vozidla Š.W. K. Q. I., T. U., pri zohľadnení pohybu oproti idúcemu zo zastávky rozbiehajúcemu sa autobusu, je možné z technického hľadiska považovať za včasnú, reagovala v čase, keď mala možnosť prvý krát spozorovať spoza autobusu vychádzajúce chodkyne.

Z predmetného a v nadväznosti na zákon č. 8/2009 Z.z. § 52 a nasl. je potrebné uviesť, že chodec nesmie vstúpiť na vozovku, a to ani pri použití prechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie prechodu pre chodcov zakázané.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania je preto možné konštatovať, že technickou príčinou dopravnej nehody bolo nesprávne správanie sa chodcov, ktorí jej vytvorili takú prekážku, ktorej nemohla ani so všetkým úsilím a predpokladaním akýchkoľvek iných udalostí zabrániť. Nepatrne prekročená povolená rýchlosť nemôže byť príčinou vzniku nehodového deja v prípade, ak by chodci dodržali to, čo im zákon ukladá. Navyše je potrebné vznik dopravnej nehody posudzovať komplexne a nie jednostranne, že vodič je povinný predpokladať takúto situáciu. Vodiči a chodci majú na cestách rovnaké práva a povinnosti.

Obžalovaná T. Š., G.. U. zároveň uviedla, že neporušila dôležitú povinnosť podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a priamou a bezprostrednou príčinou dopravnej nehody bolo správanie sa chodkyň ako bezprostrednej príčiny vzniku dopravnej nehody.

Obžalovaná T. Š., G.. U. preto záverom navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/17/2016 zo dňa 30.11.2020 v celom rozsahu zrušil a ju spod obžaloby okresného prokurátora v celom rozsahu oslobodil.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a obžalovanej T. Š., G.. U. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie okresného prokurátora a obžalovanej T. Š., G.. U. nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho v rozsahu podaných odvolaní okresným prokurátorom a obžalovanou T. Š.C., G.. U. považuje za nutné odvolací súd poznamenať, že dôkazy na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom boli vykonávané kontradiktórnym spôsobom konania, a to v rozsahu nevyhnutnom pre zákonné rozhodnutie vo veci samej. Napokon ani jedna zo strán trestného konania, ktoré proti napadnutému rozsudku okresného súdu v dôvodoch odvolania nevytýkali neúplnosť, alebo nezákonným spôsobom vykonávanie dôkazov pred okresným súdom.

Preskúmaním napadnutého rozsudku spôsobom a v rozsahu, ako je to vyššie uvedené odvolací súd zistil, že okresný súd pri svojom rozhodovaní sa dôsledne riadil ustanoveniami § 2 ods. 12, 19 Tr. por. ako aj ustanovením § 278 ods. 1, 2, 3 Tr. por. Navyše odôvodnenie napadnutého rozsudku je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v prvom rade bude reagovať na argumenty okresného prokurátora, tak ako sú uvedené v písomných dôvodoch odvolania. Jediným argumentom, s ktorým sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil, bolo to že obžalovaná T. Š., G.. U. pre krátkosť času od získania vodičského oprávnenia až po dopravnú nehodu, ktorej bola účastníčkou ešte nemala dostatočné vodičské skúsenosti a musela si byť plne vedomá, že nedodržaním dopravných predpisov, predovšetkým výrazným prekračovaním povolenej rýchlosti, ako aj rýchlosti jazdy primeranej okolnostiam v cestnej premávke, môže kedykoľvek spôsobiť dopravnú nehodu, resp. nezabrániť kolíznej situácii, a to i s nenapraviteľným následkom, ako sa napokon v teraz posudzovanej trestnej veci stalo, no bez primeraných dôvodov sa spoliehala, že k tomu nedôjde.

K argumentom okresného prokurátora, že uložený trest odňatia slobody tak, ako bol napadnutým rozsudkom okresného súdu uložený je nepostačujúci na dosiahnutie individuálnej nápravy obžalovanej T. Š., G.. U., s týmto názorom sa nestotožnil ani odvolací súd. Predovšetkým je potrebné uviesť, že predmetnú dopravnú nehodu nezavinila výlučne obžalovaná T. Š., G.. U., ale na tejto dopravnej nehode nesie aj mieru zavinenia dnes už nebohá Q. L., ktorá si nepočínala tak, ako jej to ako účastníčky v cestnej doprave ukladá ustanovenie § 52 a nasledujúce zákon č. 8/2009 Z.z., podľa ktorých chodec nesmie vstúpiť na vozovku, a to ani pri použití prechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla nemôže cez vozovku bezpečne prejsť - vid' predovšetkým ustanovenie § 53 ods. 2, § 53 ods. 4 citovaného zákona.

Na podklade výsledkov vykonaného dokazovania je preto možné konštatovať, že na vzniku dopravnej nehody bolo aj nesprávne správanie sa chodcov, ktorí vyšli spoza nákladného motorového vozidla a nie spoza autobusa jazdiaceho v jej protismere tak, ako to účelovo vyberá na svoju obhajobu obžalovaná T. Š., G.. U.. Zo záverov znaleckých posudkov, predovšetkým modelových situácií je nepochybne zistiteľné, že ani chodkyňa Q. L. spolu s vnučkou v momente, keď vstúpili do vozovky z ľavej strany cesty, z pohľadu jazdy obžalovanej T. Š., G.. U., nemohli a ani nemali prehľad o situácii na vozovke, a to v jej druhej časti, teda aká je dopravná situácia na ceste, v smere ktorým jazdila práve obžalovaná. Pokiaľ by sa chodkyne v strede vozovky boli riadne presvedčili o tejto situácii, teda o pohybe vozidiel prichádzajúcich z ich pohľadu z pravej strany, nič im nebránilo v chôdzi nepokračovať, lebo minimálne poškodenej Q. L. vzhľadom na jej vek a životné skúsenosti muselo byť zjavne zrejmé, že vzhľadom na rýchlosť prichádzajúceho osobného motorového vozidla vedeného obžalovanou nedokážu bezpečne prejsť na druhú stranu cesty, čo sa aj potvrdilo vznikom dopravnej nehody s jej následkami. Tieto závery teraz uvádzané odvolacím súdom sú zrejmé zo všetkých troch znaleckých posudkov, kde znalci z odboru

dopravy sa zaoberajú aj možnosťou odvrátenia dopravnej nehody zo strany chodkýň, ako účastníčok cestnej dopravy.

Odvolací súd ohľadne vyššie uvádzanej argumentácie poukazuje aj na dôvody napadnutého rozsudku, kde okresný súd v dôvodoch rozsudku veľmi podrobne rozobral časovo-grafickú analýzu predmetnej dopravnej nehody, a to s dôrazom aj na možnosti jej zabráneniu účastníkmi tejto nehody.

V žiadnom prípade neobstojí obhajoba obžalovanej T. Š., G.. U. o tom, že za hranicou križovatky už nebola rýchlosť jej jazdy obmedzená dopravným značením na 70 km/hod. Jedinou pravdivou skutočnosťou je, že za hranicou križovatky naozaj strácajú svoje opodstatnenie okrem iného aj príkazy o znížení rýchlosti jazdy. Odvolací súd ale vzhľadom na krátkosť vzdialenosti, ako sa nachádzal priechod pre chodcov za hranicou križovatky, ňou proklamovaná rýchlosť o možnosti jazdiť rýchlosťou 90 km/hod., rovnako neobstojí, lebo zrýchliť na tak krátkom úseku osobným motorovým vozidlom akým jazdila, by bolo z technického hľadiska nemožné a navyše na prechode pre chodcov sa v tej dobe evidentne nachádzali chodkyne.

Rovnako neobstojí ani obhajoba obžalovanej T. Š., G.. U., že chodkyne jej vytvorili náhlu prekážku a že miesto dopravnej nehody sa nenachádzalo na priechode pre chodcov. Miesto zrážky bolo stanovené nielen v plánu o dopravnej nehode, ale aj znalcami z odboru dopravy jednoznačne na priechode pre chodcov, a to na jeho ľavom okraji z pohľadu chodkýň prechádzajúcich po priechode pre chodcov. Obžalovaná T. Š., G.. U. sa žalovaného skutku tak dopustila na mieste požívajúcom podľa všeobecne záväzného právneho predpisu osobitnú ochranu, a to podľa zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f), vodič je povinný dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov a pritom ho nesmie ohroziť, čím okresný súd mal správne okrem poľahčujúcej okolnosti, ako to uviedol v napadnutom rozsudku, určiť aj jednu prítiažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. g) Tr. zák. Toto pochybenie okresného súdu nebolo ale takej povahy, aby zakladalo dôvod pre podanie dovolania.

Obhajoba obžalovanej T. Š., G.. U., že jej chodkyne vytvorili náhlu prekážku a nehode tak nemohla zabrániť, rovnako neobstojí. V žiadnom prípade sa nejednalo z jej strany o nepatrné prekročenie povolenej rýchlosti, resp. rýchlosti primeranej situácii v cestnej premávke. V tomto smere odvolací súd opätovne poukazuje na časovo-grafickú analýzu nehodového deja, pričom ak by obžalovaná T. Š., G.. U. bola jazdila rýchlosťou zníženou dopravným značením na 70 km/hod., bola by mala dostatok času, ako aj dostatok vzdialenosti na zabránenie dopravnej nehode, a to pri včasnej reakcii z jej strany, teda od momentu, keď už mohla po prvýkrát zbadieť chodkyne prechádzajúce cez vozovku zľava doprava z jej pohľadu, nakoľko výhľad na ne jej zakrývali predovšetkým nákladné vozidlo jazdiace v protismere.

Znalcami z odboru dopravy bola zodpovedaná aj odpoveď na obhajobné tvrdenie obžalovanej T. Š., G.. U., že z jej strany nedošlo k výraznému prekročeniu povolenej rýchlosti, kde Ústav súdneho inžinierstva v Žiline jednoznačne uviedol, že obžalovaná pokiaľ by nebola jazdila rýchlosťou vyššou ako 76 km/hod. pri včasnej reakcii, a to od momentu zbadania chodkýň na vozovke, pri intenzívnom brzdení, bola by mala dostatok času a dráhy na zabránenie dopravnej nehode.

Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku, okrem už vyššie uvedeného, veľmi podrobne rozobral dôkaznú situáciu, ako aj uviedol, akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov a právnom posúdení žalovaného skutku. Okresný súd nepochybil, pokiaľ konanie obžalovanej T. Š., G.. U. právne kvalifikoval ako nedbanlivostný prečin usmrtenia v zmysle § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h) Tr. zák. V tomto smere odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, ktoré si okrem už vyššie uvedeného osvojuje a ničím viac nedopĺňa. Odvolací súd záverom poukazuje, že pri dvoj inštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia okresného súdu dáva odvolaciemu súdu možnosť v podrobnostiach poukázať na dôvody, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie.

K odvolaniu okresného prokurátora, aby obžalovanej nielen z dôvodu generálnej prevencie, ale predovšetkým z dôvodu individuálnej prevýchovy bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že tomuto návrhu nevyhovelo,

a to jednak z dôvodu, že dopravnú nehodu s jej neodvratiteľným následkom nespôsobila výlučne obžalovaná T. Š., G.. U., ale svoj podiel viny na nej nesie aj poškodená Q. L., ktorá navyše svojím nezodpovedným spávaním nebezpečenstvu smrti vystavila aj svoju vnučku mal. P..L.. Okrem miery zavinenia je potrebné poukázať v podstate aj na dlhší odstup času, ktorý uplynul od momentu dopravnej nehody, počas ktorého došlo k viacerým zmenám na strane obžalovanej T. Š., G.. U., táto je vydatá a je matkou jedného maloletého dieťaťa narodeného v roku 2020 a navyše podľa obhajcom predloženého tehotenského preukazu je znova tehotná.

Keďže trest nemá postihovať rodinu páchatel'a, ale jeho úlohou je potrestať práve páchatel'a, odvolací súd dospel k záveru, že tresty uložené okresným súdom veľmi citlivo vystihli mieru zavinenia obžalovanej T. Š., G.. U. na následku, ktorý bol spáchaný žalovaným prečinom, preto odvolací súd nevyhoviel odvolaniu okresného prokurátora a ním podané odvolanie v neprospech obžalovanej ako nedôvodné zamietol. Odvolací súd nezistil ani žiadne pochybenie vo výrokoach o náhrade škody. Pokiaľ okresný súd napadnutým rozsudkom uložil obžalovanej T. Š., G.. U. trest zákazu činnosti v zmysle ustanovenia § 61 ods. 2 Tr. zák. na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, tak opätovne odvolací súd poukazuje, že tento trest bol uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe lebo pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v teraz posudzovanej trestnej veci bol vyrovnaný, a preto nič nebránilo okresnému súdu trest zákazu činnosti uložiť na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Vzhľadom na argumenty uvádzané nielen v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu, ale aj argumenty uvádzané v rozhodnutí okresného súdu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd odvolanie obžalovanej T. Š., G.. U. vyhodnotil ako nedôvodné, a preto ho zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.